

אורות השבת

בטאון הרבנות והמועצה הדתית באר-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשת מוסדות "קול יהודה"

גליון מס' **1059**

מנהל מערכת
הרב אברהם טריקי

פרשת השבוע
תרומה

עורך
הרב עוזיאל אדרי

דבר רב העיר שליט"א

למען שמו באהבה

דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה (שמות כה, א-ב)

ויקחו לי תרומה: לי - לשמי (רש"י)

בנוהג שבעולם להטיל את מלאכת גיוס הכספים למטרות צדקה וחסד על אדם נכבד ובעל כושר שכנוע, אשר במתק לשונו ישיכל להמחיש את גודל חשיבות המטרה הנצרכת, ובכך יצליח לחדור אל לב התורמים. ועל כן יש לתמוה, מדוע הוטלה משימת איסוף התרומות לבניית המשכן דוקא על משה רבנו אשר כידוע היה כבד פה וכבד לשון. זאת ועוד, מן הראוי היה לפתוח במעלות המשכן אשר נועד להשראת השכינה בישראל והקרבת הקרבנות וכל המשתמע מכך לחיי הפרט והכלל, כדי לשכנע את ישראל להזיל מכספם לבניית המשכן. אך התורה לא נהגה כן, אלא פתחה בגיוס התרומות - 'דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה', ורק אח"כ היא מרבה לתאר בתבנית המשכן וכליו וחשיבותם - 'ושכנתי בתוכם'.

ולפי הנראה, ביקשה תורה להורות בזה על קיום המצוה מתוך אמונה תמימה בציווי ה', ולא מתוך הכרה שכלית אודות נחיצות בניית המשכן וחשיבותו להשראת השכינה. וזה שהדגיש הכתוב על פי דברי רש"י ויקחו לי - לי לשמי, רוצה לומר לשם מצות ה' בלבד! **ובזה** אמרתי לבאר דברי תנא דבי אליהו (פרק יז), וזה לשונו: 'זכיון שקיבלו ישראל עול מלכות שמים בשמחה ואמרו כל אשר דיבר ה' נעשה ונשמע, אמר הקב"ה למשה שיאמר לישראל שיעשו משכן, שנאמר דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה... ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם', עכ"ל. וכבר תמהו המפרשים, מה ענין 'נעשה ונשמע' - לבניית המשכן. ברם לדברינו, יובן הקשר שביניהם הדק היטב. שכן כשם שבקבלת התורה נתעלו לישראל לדרגת כל אשר דיבר ה' 'נעשה' ורק אח"כ 'נשמע', וזה היה הגורם העיקרי לזכייתם בקבלת התורה על פני כל העמים אשר ביקשו תחילה לדעת מה כתוב בה. כך הוא ממש לענין המשכן, שכיון שהגיעו לדרגה זו, ראויים הם לציווי 'דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה', עוד בטרם שמעו והבינו בחשיבותו, והבן.

ולחידוד הדברים יש לומר, שכשם שאי אפשר לקבלת תורה מבלי שקדם לה קבלת עול מלכות שמים בשמחה ובאהבה, אשר באה לידי ביטוי באמירת 'נעשה ונשמע'. כך הוא ממש לענין השראת השכינה, ובפרט אחרי דרשת חז"ל - 'בתוכו לא נאמר אלא בתוך כל אחד ואחד', שהרי פשוט שלא תתכן השראת השכינה בלבד של האדם מבלי שגילה חפצו ורצונו להיות כלי קיבול להשראת השכינה. וכור המבחן בזה, הוא התרומה שמזיל האדם מכספו לבניית המשכן למען שמו באהבה, יען כי במעשה זה הוא מגלה כי ראוי הוא להשראת השכינה בקרבו.

ובזה יאירו דברי המדרש (תנחומא כה, ח) עה"פ ויקחו לי תרומה: זה שאמר הכתוב (מלאכי א, ב) 'אהבתי אתכם אמר השם'. הרי לפנינו מפורש, שהדרך לזכות לאהבת ה', היא בעצם מעשה הצדקה לבניית המשכן - למען שמו באהבה! ובפרט דבור המדבר אשר זה לא מכבר יצאו מבית עבדים, ותרומות כספם לה' יש בה כדי לעורר אהבה כפולה ומכופלת. וכדרך שאמרו בגמ' (מנחות קד, ב) עה"פ ונפש כי תקריב קרבן מנחה לה' סולת קרבנו (ויקרא ב, א): 'אמר רבי יצחק, מפני מה נשתנתה מנחה שנאמר בה נפש. אמר הקב"ה, מי שדרכו להביא מנחת - עני (דרכו להביא מנחה שאין לו בהמות - רש"י), מעלה אני עליו כאילו הקריב נפשו לפני. אמר רבי יצחק, מה נשתנית מנחה שנאמר בה חמשה מיני טיגון הללו. משל למלך בשר ודם שעשה לו אוהבו סעודה ויודע בו שהוא עני, אמר לו עשה לי חמשה מיני טיגון כדי שאהנה ממך (שתא מקובל לפני בה - רש"י). הנה כי כן שוב מפורש לפנינו, שאין לך דבר המקרב את האדם לבורא יתברך, יותר ממנחתו הדלה של העני אשר על ידה הוא מבקש להקריב את 'נפשו' לה'! וזהו למעשה סוד השראת השכינה האמור בפרשתנו, וכדפי.

ובשכר זאת, נבין קצת מדוע הפליגו רבותינו כל כך במעלת הצדקה והחסד. ודי אם נזכיר בזה דברי הגרי"א החדים עה"פ וצדקה תציל ממות (משלי ב, ג): 'אין לך דבר בעולם שמועיל יותר מזה! ויש לתמוה, וכי לא ידע הגרי"א דברי המשנה שתלמוד תורה כנגד

דבר העורך

בטל בשישים ימי שמחה

'משנכנס אדר מרבין בשמחה', אומר הרבי בשנה מעוברת יש שני חודשי אדר, וצריך להרבות בכל ענייני שמחה, כמו ההלכה של 'בטל בשישים' שאם נפלה חתיכה של איסור לסיר כשר, ויש שישים פעמים כנגדו, כך השנה יש סגולה. האיסור מתבטל ומותר באכילה נפלאה **לבטל בשישים ימי השמחה** בשני חודשי אדר, לבטל את הגלות ואת כל העניינים הבלתי רצויים, השמחה היא עוצמה רוחנית אדירה ש'פורצת גדר', היא כוח שמימי סגולי לא שגרתי ש'ממתקת הדינים', ויכולה לחולל את הגאולה. כמו שאומר **הבעל שם טוב הקדוש** זיע"א, עצבות נועלת שערי שמים, תפילה פותחת שערים נעולים, שמחה בכוחה לשבר חומות. המתעקש לשמוח יהיה מה שיהיה 'מעל הטבעי' ולהסיר הדאגה מליבו, פועל ישועות בנפשו 'מידה כנגד מידה' פתיחת צינורות השפע לישועה שאליה הוא רוצה ונכסף.

ברכת ליל ליל ויאבוק

הרב עוזיאל אדרי

רב המרכז הרפואי "סוחוקה"

וק"ק "שבטי ישראל" שכונה יא' באר שבע

לוח זמנים שבועי

לוח הזמנים מודיק לבאר שבע	יום א'	יום ב'	יום ג'	יום ד'	יום ה'	יום ו'	שבת קודש
קלות השחר	5:09	5:08	5:07	5:06	5:04	5:03	5:02
זמן טלית ותפילין	5:16	5:15	5:14	5:13	5:11	5:10	5:09
זריחה - הגן החכם	6:23	6:22	6:21	6:20	6:19	6:18	6:17
סרי"ק ק"ש לזיעת מלא'	8:32	8:31	8:31	8:30	8:29	8:29	8:28
סרי"ק ק"ש להנניח והנ"א	9:06	9:05	9:05	9:04	9:03	9:03	9:02
סרי"ק מריבת ק"ש	10:02	10:02	10:01	10:01	10:00	10:00	9:59
תחנת יום ויללה	11:55	11:55	11:55	11:55	11:55	11:55	11:54
טמחה גדולה	12:25	12:25	12:25	12:25	12:25	12:25	12:25
פלג המנחה	16:35	16:36	16:36	16:36	16:37	16:38	16:39
סקיעה	17:32	17:33	17:33	17:33	17:34	17:35	17:37
צאת הכוכבים	17:46	17:46	17:47	17:47	17:48	17:49	17:51

זמני הדלקת הנרות

פרשת השבוע:	תרומה
הפטרה:	וה' נתן חכמה
כניסת השבת:	17:10
יציאת השבת:	18:02
רבנו תם:	18:40

"ברכת הלבנה"

החל ממוצאי שבת "פרשת תרומה" סוף זמנה יום חמישי בערב ליל "פורים קטן" כל הלילה

אורות הפרשה

המשימה החשובה

יעשית שניים כרובים זהב' (כה, יח). מבאר רבי ראובן מרגליות זיע"א מפרש דמות פרצוף תינוק להם. הכרובים עמדו מעל ארון הקודש, ויש כאן מסר חשוב יותר מההתעלות האישית של האדם בלימוד התורה עומדת המשימה לחנך את התינוקות בדרך התורה.

להיות פנער

יעשית שניים כרובים זהב' (כה, יח). מבאר רבי שמחה זיסל מקלם זיע"א רש"י מפרש דמות פרצוף תינוק להם. אף החכם היותר גדול יש לו לנהוג כל ימיו לגבי תלמוד תורה כנער, מתלמד ומתחנך. מכאן גדולתם וחובבתם של ישראל, שהקב"ה הכריז עליהם ינער ישראל ואוהבהו (הושע יא, א). משום שהם בבחינת נער המתלמד ולכן הם חביבים לפניו.

נתינת חסות

יעשית שניים כרובים זהב' (כה, יח). מבאר רבי מאיר שפירא מלובלין זיע"א רש"י מפרש דמות פרצוף תינוק להם. כשמדובר בחינוך הדור הצעיר, חינוך לתורה ולמעשים טובים, להקים ולקיים את מוסדות התורה, אין יוצאים ידי חובה בתשלומים קטנים, בתרומות פשוטות. הנתינות צריכות להיות חשובות, בעלות ערך רב זהב דווקא.

קירוב ואחווה

ופניהם איש אל אחיו' (כה, כ). אומר הרבי הרי"צ הרב והתלמיד צריכים להיות בקירוב ובאחווה. כל פנימיותו של המלמד צריכה להיות מסורה ונתונה לטובת תלמידו. וגם התלמיד צריך למסור את כל פנימיותו אל רבו, שמלמדו תורה.

מחצית מקבילת

ופניהם איש אל אחיו' (כה, כ). מבאר המלבי"ם עשרת הדיברות כתובים על שני לוחות אבנים, מחצית אחת מצוות שבין אדם למקום, ומחצית השנייה מצוות שבין אדם לחברו. ואמרה התורה "ופניהם איש אל אחיו", שהם מכוונים זה לזה. אי אפשר לקיים מצוות שבין אדם למקום בלי המצוות שבין אדם לחברו, וכן להפך.

הפנים לזולת

ופניהם איש אל אחיו' (כה, כ). מבאר ה'פרדס יוסף' אמרו רז"ל במסכת בבא בתרא (צט, א). כיצד הכרובים עומדים, חד אמר פניהם איש אל אחיו וחד אמר פניהם לבית... כאן בזמן שישראל עושים רצונו של מקום, כאן בזמן שאין ישראל עושים רצונו של מקום. כשיהודים עושים רצונו של מקום, "פניהם איש אל אחיו" רצונו של יהודי לדאוג לאחיו ולזולתו ולא לעצמו ולביתו בלבד. אך כשיפניהם לבית" כשאדם דואג לביתו ולעצמו בלבד, אין זה רצונו של מקום.

נחלת הפול

ועשו ארון' (כה, ז). מבאר האלשיך הקדוש זיע"א בכל הכלים נאמר יעשיתו ואילו בארון נאמר יעשו, לשון רבים. להורות שכתר התורה אינו ככתר כהונה ומלוכה, שזכו להם רק זרע דוד ואהרן, אלא התורה היא נחלת כל ישראל, עד שיימזר תלמיד חכם קודם לכהן גדול עם הארץ. לכן יעשו בלשון רבים.

דחשה שפירה

ועשו ארון אמתיים וחצי אורכו ואמה וחצי רוחבו ואמה וחצי קומתו' (כה, ז). מבאר הרבי הרי"צ מידות הארון היו כולן חצויות. כי הארון רומז לתורה, והתורה צריכה לפעול באדם הלומד אותה שבירת ההרגלים והמידות הרעות.

לכ נספר

ועשו ארון אמתיים וחצי אורכו ואמה וחצי רוחבו ואמה וחצי קומתו' (כה, ז). כתב השל"ה הקדוש זיע"א שהאמות שבמידת הארון שבורות, לפי שעלי התורה צריכים להיות בעלי לב נשבר ונדכה. כי נוסף על הצורך שלימוד התורה יהיה מתוך התבטלות לקב"ה, אין מוסרים רזי תורה אלא למי שליבו דואג בקרבו.

הלומד גדרש להפיץ

בטבעות הארון יהיו הבדים, לא יסורו ממנו' (כה, טו). מבאר הרבי כתב בספר החינוך נצטוונו לבל נסיר בדי הארון ממנו, פן נהיה צריכים לצאת עם הארון לשום מקום במהירות, ואולי מתוך הטרדה וחיפזון לא נבדוק יפה להיות בדים חזקים כל הצורך... אבל בהיותם בו מוכנים לעולם ולא יסורו ממנו יעשו אותן חזקות. יש כאן מוסר השכל נפלא לומד התורה משול לארון. על אף גדול מסירותו של הלומד ללימודו, חייב הוא להיות מוכן תמיד להביא את התורה לכל אחד

לקיים בנו חכמי ישראל

הציבור נקרא להמשיך להעיתור בתפילה לרפואת הרה"ג יוסף דהאן שליט"א בן רחל בתוך שאר חולי עמו ישראל

אורות הכשרות

כולם. אך לדברינו יש לומר, שאין כוונתו לקבוע שמצות הצדקה חשובה יותר מתלמוד תורה, אלא שהיא 'מועילה' יותר, יען כי היא מגבירה את חיבתו לפני הקב"ה, כמבואר ברש"י הנז"ל - 'שתהא מקובל לפני בהן'. ולפי הנראה, המקור לדברי הגר"א הללו, הוא מדברי הגמ' (בבא בתרא י, א): 'עשרה דברים קשים נבראו בעולם... ומיתה קשה מכולם, וצדקה מצלת מן המיתה, דכתיב וצדקה תציל ממות', עיי"ש. ואכן עין רואה מכאן, שאין לך דבר שמועיל לבטל גזירות יותר ממצות הצדקה. שהרי היא התרופה היחידה אשר יכולה להציל את האדם מן המיתה - שהיא הדבר הקשה בכל הבריאה!

ופוק חזי למעשה דרבי בנימין, המבואר בש"ס (שם יא, א): 'אמרו עליו על רבי בנימין הצדיק שהיה ממונה על קופה של צדקה. פעם אחת באתה אשה לפניו בשני בצורת, אמרה לו פרנסני. אמר לה, העבודה (לשון שבועה) שאין בקופה של צדקה כלום. אמרה לו, אם אין אתה מפרנסני הרי אשה ושבעה בניה מתיים, עמד ופרנסה משלו. לימים חלה ונטה למות, אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה: רבונו של עולם, אתה אמרת כל המקיים נפש אחת מישראל כאילו קיים עולם מלא, ובנימין הצדיק שהחיה אשה ושבעת בניה ימות בשנים מועטות הללו, מיד קרעו לו גזר דינו. תנא, הוסיפו לו עשרים ושתים שנה על שנותיו, עכ"ל. וגם זה ראייה ברורה לדברי הגר"א, שאין לך דבר בעולם שמועיל יותר מזה. וכן חיזוק לדברינו, שבצדקה שאדם תורם משלו, הרי שהוא מקריב את נפשו לפני הקב"ה, ובדן הוא שישמע ה' לתפילת הקרובים אליו ביותר כדכתיב (תהלים קמח, יח) 'קרב ה' לכל קוראיו'!

בברכת לבת אלון ויאבוק
הרב יהודה דרעי
הרב הראשי וראב"ד באר-שבע

הרבנות והמועצה הדתית באר שבע מחלקת הכשרות

לשאלת רבים

אולמות האירועים באר שבע
עומדים תחת **כשרות רגילה**
למעט אירועים אשר בעלי האירוע מבקשים השגחה צמודה
"מונפקת תעודה חד פעמית מטעם מחלקת מהדרין"
עם כל פרטי האירוע שהוא בהשגחת מהדרין
השגחת המהדרין היא על כל האירוע ולא על מס' שולחנות בודדות
בברכת יאכלו עניים וישבעו

"בד"ץ מהדרין"
הרבנות הראשית באר-שבע
מחלקת הכשרות
בראשות כב' המרא דאתרא הרה"ג יהודה דרעי שליט"א

הודעה משמחת

הננו להביא לידיעת בעלי השמחות והאירועים
כי ניתן לקבל בכל האולמות והקייטרינג
אירוע "כשר למהדרין"
מטעם בד"ץ הרבנות באר-שבע

וזאת בהודעה לפחות של 3 ימים לפני האירוע
למפקח הרב דורון חג'ג 8196498-054

שימו לב! רק אירוע הנושא תעודה מיוחדת מטעם בד"ץ ב"ש
ומוצבת בשערי האולם הינו תחת פיקוחינו ואחריותינו.

הבהרה
"אירוע מהדרין" המושגח על ידנו הוא על
כל האירוע ולא על מס' שולחנות בודדות
ואין אנו אחראים על אמירות למינהם
אלא רק בהצגת תעודה במקום האירוע

כברכה יאכלו עניים וישבעו
מחלקת כשרות מהדרין
שע"י הרבנות באר-שבע

בית דין צדק לענייני ממונות

שע"י הרבנות והמועצה הדתית באר שבע
לפרטים: הרב אלעזר ביטון שליט"א
נייד: 052-7670510

אורות ההלכה

תשובות הלכתיות משולחנו של
מורנו המרא דאתרא
הגאון הגדול רבי יהודה דרעי שליט"א

מהלכות "לפני עוור"

ואיסור מסייע בידי עוברי עבירה

ש - האם יש מניעה משום "לפני עור" למכור לישראל או להושיט לו דבר של איסור?

ת - אסור משום "לפני עור" להושיט שום דבר של איסור לכל אדם אשר ידוע בוודאות שרוצה לאכלו, אע"פ שהוא מושיט לו משלו ואצ"ל כשנותן או מוכר לו, ובלבד שלא היה יכול להשיגו ממקום אחר כגון שהיה מעברו השני של הנהר והושיט לו את ידו. אבל סתם ישראל שאינו חשוד, או לחילופין אפילו שהוא חשוד אך יש בידו להשיג את האיסור בעצמו, אינו עובר עליו משום לפני"ע.

ש - המכשיל את חברו בלא כוונת זדון האם עובר עליו משום "לפני עור"?

ת - יש מי שחידש, דאע"ג דבכל התורה כולה שגגת לאו בעי כפרה, מ"מ שאני לאו דלפני עור אשר לא אסרה תורה אלא כשנותן "מכשול" לפני העור בכוונת זדון להכשילו, אבל כל שגרם למכשול בשוגג באופן שלא נתכוין להכשילו אין בו משום לפני"ע. וכל שכן, כשהזהירו מראש וגם התנה עמו בפירוש שלא יעבור על האיסור.

ש - במקום שאין איסור "לפני עור" נוהג בו האם יש לאסור מדרבנן משום "מסייע" בידי עוברי עבירה.

ת - יש מרבתינו הסוברים, שבכל מקום שאין איסור "לפני עור" נוהג בו, הרי שהוא מותר לגמרי ואפילו איסור "מסייע" אין בו. אך לדעת הרא"ש והתוס', אסור לסייע בידי עוברי עבירה אף כשיכול לעשות העבירה בלי הסיוע, שהרי הוא מחוייב להפרישו וכ"ש שלא לסייע בידו. ואף שהרמ"א הביא את שתי הדעות הללו, מ"מ כתבו האחרונים שיעקר דעתו כשיטת המקילים אלא שבעל נפש יחמיר על עצמו. ועכ"פ גם לשיטת המחמירים, אפשר שאינו עובר משום "מסייע" אלא באופן שמסייע בשעת מעשה העבירה כגון שמסייע לו בהוצאה מרשות לרשות בשבת או כשמכניס לתוך פיו מאכל של איסור, אבל כל שהיה הסיוע קודם מעשה העבירה אין בו משום איסור מסייע. וכן אפשר שאינו עובר משום "מסייע" אלא כשהעבירה נעשית בגוף הדבר שנתן לו, אבל כל שנתן לו מטבע והלה קנה בו דבר של איסור אין בזה משום איסור מסייע, אע"פ שהיה מומר וחשוד. וכמו כן אפשר שאינו עובר משום "מסייע" אלא באופן שבדאי יעבור על האיסור, אבל כל שיש ספק אין בזה משום מסייע.

ש - האם יש איסור "מסייע" גם באופן שהדבר כרוך בהפסד ממון.

ת - יש מן הפוסקים שחידשו שאע"פ שאמרו מי שיש בידו למחות ואינו מוחה הוא נתפס באותו עון, מכל מקום בדבר שיש חשש סכנה או שצריך להוציא ממונו על זה אין צריך למחות. וכן פסק הרמ"א. והואיל ולדעת רבים מהמפרשים איסור "מסייע" הוא מדין "תוכחה", נמצא שלא אסרו חכמים לסייע בידי עוברי עבירה כל שהדבר כרוך בהפסד ממון. ואכן יש מרבתינו האחרונים שצירפו סברה זו להקל בהשכרת בית למחללי שבת, שכן אם נאסור עליו יפסיד את דמי השכירות. ומטעם זה מצאנו למי שהתירו סיוע באיסורים שונים, כגון לבעל מכבסה להמשיך במלאכתו מ"ח ועד ת"ב שאסור בכיבוס, וכל כיוצא בזה.

ש - האם יש מקום לאסור השכרת בית למחללי שבת משום "לפני עור" או משום "מסייע"?

ת - לפי הנראה מכל האמור, אין מניעה להשכיר בית למחללי שבת, ואין לחוש בזה - הן לאיסור תורה משום "לפני עור" והן לאיסור דרבנן משום "מסייע". ומכל מקום בעל נפש הרוצה להחמיר על עצמו, תבוא עליו ברכה.

דבר רבני השכונות

הרה"ג אברהם טריקי שליט"א
רב שכונה ד' ורב "חברה קדישא" באר שבע

קדושת בית הכנסת מדאורייתא

"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" (כה, ח) עצם הישיבה בבית הכנסת היא מצווה, ובדרך רמז אמרו חז"ל על הפסוק בתהילים "אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה" מכאן יוצא שמי שרק יושב בבית הכנסת יגיע בסופו של דבר לעוד יהללוך סלה וירכוש לו אהבת התורה ולימוד התורה. וכתב הרב כף החיים שלדעת רוב הפוסקים קדושת בית הכנסת היא מדאורייתא. כותב רבינו בחיי (בפי עקב) "וצריך אתה לדעת כי כח התפילה גדול אפילו לשנות הטבע, ולהניצל מן הסכנה ולבטל הנגזר". זכות גדולה ניתנה לנו באמצעות התפילה והיא האפשרות לגשת אל המלך, דבר שאפילו אנשי מעלה לא זוכים בקלות לזה, ואנחנו ב"ה יכולים לדבר עמו בכל זמן בשעות היממה, קיץ או חורף, יום או לילה, חול או שבת. אין חופשות, אין שביתות, מספיק שנתפלל ומיד נכנס אליו לשוח לפניו את דאגותינו. איזה חסד אנו זוכים, כך שמלך מלכי המלכים הקב"ה מאפשר לנו לגשת אליו בכל זמן, ללא שערים, ללא מחסומים, ללא שומרים, ואין צורך בשום קשרים. ויתרה מכך, שהוא מבקש שאנו נבא אליו, ואפילו אם הכעסנו אותו בזה שחטאנו לפניו אינו מונע מאתנו להיכנס אליו. ואפילו אם יודע האדם שאין בו לא תורה ולא מעשים טובים אפילו הכי יבא להתפלל שכן התפילה היא גדול מאד, כמו שמובא בתנא דבי אליהו זוטא: "אמר הקב"ה, הרי אני מודיעך מקצת דרכי, כשאני רואה בני אדם שאין בהם תורה ומעשים טובים, לא במעשה ידיהם ולא במעשה אבותיהם, איך שהם עומדים ומברכים ומרבים בתחנונים לפני אני נזקק להם, שנאמר: [בתהילים ל"ב] "פנה אל תפילת הערער ולא ביזה את תפילתם" וכתוב בגי' ירושלמי ברכות (פ"ט ה"א) עה"פ בדברים ד' "כי מי גוי גדול וגוי' כה' אלוקינו בכל קוראינו אליו", ר' יודן אומר: בשר ודם יש לו פטרון, אם באת לו צרה אין נכנס אצלו פתאום אלא הולך ועומד לפני חצרו של פטרונו וקורא לבני ביתו, ואמר איש פלוני בחוץ, אבל הקב"ה אינו כן, אם באת לו צרה - לא יקרא למיכאל ולא לגבריאל אלא צווח והוא עונה. כמו שנאמר ביואל: "יכל אשר יקרא בשם ה' ימלט". לא אחת אנו נתקלים בתופעה כי בית הכנסת הופך למקום מפגש, להחלפת דעות בנושאים פוליטיים ואחרים, ותוך כדי כך גם מתפללים, וגם כאשר נמצאים בבית המדרש ומחליטים כבר ללמוד תורה או הנהגי החיצונית הרע מאיזה מקום מסתור ומפריע לשלמות הלימוד ולערבב איזו שיחת חולין בתוך הלימוד! אפשר ללמוד מעובד חברה כמו "ברניקס" המובילים כספים, שבזמן העבודה אפילו לא מתייחסים לנושא אחר, א"כ יש לשאול: 1. יהודי המגיע לבית הכנסת כדי להתפלל ולשפוך שיחו לפני המקום ברוך הוא האם הוא אינו מתפקיד? 2. מדוע כשניגש בזמן התפילה או הלימוד תורה אפילו הידיד הטוב ביותר ושואל בשלומו מיד משיב בשמחה ובחפץ לב? 3. האם תפקיד המתפלל הוא פחות חשוב מתפקידו של עובד חברת ברניקס המוביל כספים? 4. מדוע אותה רצינות של מוביל הכספים לא תהיה על פניו גם בשעת התפילה? 5. מדוע התרגלו להקל כ"כ בשיחה בטלה בזמן לימוד התורה ובתוך בית הכנסת? 6. אולי בגלל שאין אנו מבינים את גודל ערכה של התפילה ולימוד התורה ובבית הכנסת? מתיקות התפילה נובעת מהידיעה ומהתחושה שיש לנו אבא שבשמים, יש למי לבכות ולהתחנן ויש לנו מקום מאד מיוחד כדי להביע זאת והוא הנקרא: "בית הכנסת" המבחן הוא: כמה זמן נמצאים במחיצתו של הקב"ה, למשל כאשר אדם הולך לחתונה ככל שהוא מקורב לבעל השמחה, הולך יותר מוקדם ויוצא יותר מאוחר. כך צריכה להיות ראייתנו על התפילה והלימוד תורה להיות מקורבים לבעל השמחה שזה הקב"ה ולהקדים בכניסה ולאחר ביציאה ולא להפוך חלילה את בית הכנסת למקום של חולין ולגמור עינינו או לסגור עסקאות שהרי כתב רשב"י זיע"א דבר מבהיל בזוהר הקדוש: "כל השח שיחת חולין בבית הכנסת אפילו שלא בשעת התפילה אין לו חלק באלוקי ישראל ב"מ. וע"ע במה שפסק הרמב"ם בהלכות תפילה פרק יא' הלכה ה', והשי"ת יעזרנו שנשמור על קדושת בית הכנסת וניזהר בזה מאד ויקבל את כל תפילותינו ותפילות עמו ישראל ברחמים וברצון.

בבית אבא ואבא
הרב אברהם טריקי

המאמר נכתב לע"נ מ"א וע"ר הרבנית הצדקת
מורת רחל טריקי ז"ל
נלב"ע י"ג אדר א' תשע"ט ת.נ.צ.ב.ה

אחד לפורים אחד לפסח

זלוג היה אדם פשוט וצנוע. אף שהיה איש אמיד למדי, מעולם לא ניסה להתבלט. את פרנסתו מצא מחכירת אחוזותיו של הגרף דומבינסקי. זלוג החוכר כינהו הכול והנהגו בו חביבות מהולה במעט כבוד. ייתכן שצניעותו של זלוג נעוצה הייתה בתכונותיו הטבעיות, אך ייתכן שהיא באה בשל זיכרונותיו מימים שעברו, שבהם היה בסך-הכול עגלון דל ועלוב.

פעם, בעת סעודת מצווה שנערכה בבית-המדרש, ביקשו מזלוג כמה מהמטובים לספר כיצד נהפך מעגלון עלוב לחוכר עשיר. זלוג נבוכ מעט, וגם ניכר היה בו כי קשה עליו למלא את המשאלה. אך לבסוף ניאות והחל לספר.

"הדבר אירע ביום חורף טוער, כאשר הייתי עגלון. גשם ולעומת ניתך ארצה, מלווה סופה עזה ואימתנית. אנשים נמנעו מלצאת את בתיהם וכל-שכן שלא העזו לצאת לדרכים ארוכות. אולם אני נתחייבתי מכבר לאחד מפריצי האזור להעביר לו סחורה ליעד כלשהו. לו הייתי מתעכב עוד יום אחד, הייתי מסתכן בנפשי מפני זעם הפריץ. לפיכך העדפתי את סכנת הדרך מסכנת זעמו. שעה ארוכה ניטלטלה עגלתי בדרך ואך בניסיריניסים לא שקעה בביצות ולא נשתברו אופייה.

"הנה, באחד מעיקולי הדרך אני מבחין ביהודי עמור קן, המבוטס מבולית מים ענקית. תדהמתי גברה לאין שיעור כשקרבה עגלתי אל המקום והבחנתי כי האיש אינו אלא הצדיק רבי משה-לייב מסאסוב. מיהרתי והעליתי את הצדיק לעגלתי ועזרתי לו להתנער מן המים והבוץ שדבקו בבגדיו.

"הוא הביט בי כמלאך גואל ומושיע, ואילו אני הטטתי בו בתימהון רב, מה עושה הרבי ביום כזה ובמקום כזה. רבי משה-לייב הסביר לי, כי נוהג קבוע יש לו ללכת לבקר מדי זמן את הוריו המתגוררים בעיר ברוד. לעיתים, כך אמר, כשאין הפרוטה מצויה בכיסו, הוא נאלץ לעשות ברגל את הדרך הארוכה שבין סאסוב לברוד. באותו בוקר, כשיצא לדרכו, עדיין לא הייתה הסערה בעיצומה, ורק כעבור שעה פרצה במלוא עוזה. אולם אז סירב לחזור בו מדבר-מצווה והתעקש להמשיך בדרכו.

"הוא פנה אלי ושאלני כמה אני עתיד להרוויח מנסיעתי זו. השבתי לו. הוא הבטיח שישלם לי סכום גבוה בהרבה, אם אסכים להובילו לברוד. אבל הבקשה הייתה מיותרת, כי עוד קודם לכן משכתי במשכתי והפניתי את עגלתי לכיוון ברוד. הדרך הייתה קשה מאוד, ולא-פעם חשבתי שלא נצליח להגיע ליעדנו. אבל בחסדי ה', אחרי כמה ימי נסיעה הנענו ליעדנו, וכאשר מוגי-האוויר השתפר חזרונו לטאסוב.

"בטרם נפרדתי מרבי משה-לייב חזר על התחייבותו לשלם לי את מלוא הסכום שהבטיח. אך אז הודעתי לו נחרצות כי אין בכוונתי

ט"ד

בית הכנסת "ברית שלום" רח' גיורא יוספטל שכ' ד' באר שבע

בשמחה רבה ובחרדת קדש הרינו מזמינים את הציבור היקר ל"תענית דיבור"

שתתקיים א"ה

ביום חמישי יג' אדר א' תשפ"ד (22.2.24)

בבית הכנסת "ברית שלום"

רח' גיורא יוספטל שכ' ד' באר שבע

להלן סדר היום

6:00 - תפילת שחרית

לאחר התפילה

קריאת חק לישראל וסדר לימוד תענית דיבור

"סדר פדיון נפש"

* תפילת השב * תפילת הסגוריה

* התרת נדרים וקללות * תפילת מנחה וערבית

אה יקר!

נצל הזדמנות זו, יום אחרון של ימי השופרים

להוי ידוע לכם:

כי תענית דיבור שווה ל-65000 תעניות
(עפ"י קונטרס היחיילי).

בזכות יום קדוש זה נבקש מאבינו שבשמים
שימחל לעוונותינו ויתן לנו גשמי ברכה
ורפואה שלמה לכל חולי עמו ישראל
וישמור את חיילי ושוטרי ישראל
וישלח לכל בית ישראל
שפע ברכה הצלחה ישועה ורחמים.
אמן ואמן.

רצוי להרשם במס' 054-4586152 (בהודעה)

כדי שנערך בהתאם

כל היום בהדרגה ובהנחיית רב השכונה
כב' הרב אברהם טריקי
לפרטים וכן לגבי "פדיון נפש" ניתן להתקשר
לנייד: 054-4586152

בברכת התורה וברוכים הבאים

לעילוי נשמת
הרב יוסף שלמה טריקי זצ"ל
בר פריחה ז"ל
חנה זרד ע"ה
בת אסתר ז"ל

לעילוי נשמת
הרב יוסף שלמה טריקי זצ"ל
בר פריחה ז"ל
חנה זרד ע"ה
בת אסתר ז"ל

ת.נ.צ.ב.ה

ליטול ממנו ולו פרוטה אחת על הזכות שהייתה לי להיות לו לעור בשעת מצוקה.

"רבי משה-לייב נראה לרגע מופתע מדבריי, ואני הוספתי: 'כסף לא אקבל ממנו, אבל אשמח לקבל ברכה'.

"הצדיק הרחר קלות ושאלני: 'מה רכושך?'. לא ירדתי לסוף כוונתו והשבתי: 'שני סוסים'. הוא הרחר רגע נוסף ואחר אמר מילים שהפתיעוני עד מאוד: 'נ', יהיה לך הסוס האחד לפורים והסוס האחר לפסח'.

"חלפו שבועות מספר ופורים הגיע. יומיים לפני פורים כרע אחד מסוסיי ונפח את נשמתו. הצטערתי צער רב, אך הכסף שקיבלתי בתמורה לעורו של הפגור סייע לי לצורכי הפורים. כעבור כמה שבועות, ימים אחדים לפני פרוס הפסח, התפגור גם סוסי השני. עקשיו הבנתי למה רמזו דבריו של הרבי. גם הפעם, למרבה האירוניה, סייע לי הסכום שקיבלתי תמורת עורו של הסוס לצורכי הפסח המרובים. אכן, כדבריו כן היה – הסוס האחד סיפק את צורכי הפורים והסוס השני את צורכי הפסח.

"לאחר הפסח הלכתי אל ביתו של רבי משה-לייב ושטחתי לפניו את מצוקתי. סיפרתי לו איך דבריו נתקיימו להפלא, אך התלוננתי שכעת איבדתי את מקור פרנסתי. רבי משה-לייב הביט בי בעיניים צוחקות וחיוך רחב התפשט על פניו. 'ראה כי מן השמים החליטו שדי לך לשמש עגלון עלוב, וכי הגיעה שעתך להתעשר'.

"הבטתי ברבי משה-לייב כמשתומם, והוא המשיך: 'שמע לעצתי ולך חכור לך אחוזה נאה'. תחילה חשבתי שהוא מתלוצץ. הלוא אין לי פרוטה להקניית סוס חדש, וכיצד אמצא כסף לחכירת אחוזה?! אולם מראה פניו של הרבי העיד עליו כי רציני הוא בכוונותיו. עזבתי את ביתו של הרבי כשאך בקושי מצליח אני להסתיר את מפח'נפשי.

"הסתובבתי בכפרים, נבוכ ומבולבל. יום אחד ישבתי בפונדק והגיעה לאוזני שיחת סוחרים יהודים. החבר, כי כל חוכריו של הגרף דומבינסקי עזבוהו, מחמת רשתתו, והוא הודיע להם, שאם לא ימצאו לו מיד חוכר יהודי חדש, לא יסחור עמם. קמתי מיד והתנדבתי להיות החוכר, כדבר הרבי.

"הגרף קיבלני בסבר פנים יפות. נראה שמצאתי חן בעיניו. הוא החליט לוותר על תשלום דמי החכירה לשנה הראשונה, ונתן לי אחוזה רחבת-ידיים. במשך הזמן התפתחו בינינו יחסי ידידות, וההצלחה לא הפסיקה להאיר לי פנים".

לעילוי נשמת

הרב יוסף שלמה טריקי זצ"ל
בר עליה ז"ל
והרבנית רחל טריקי ע"ה
בת סימו ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.

שבת שלום!